Krimināprocess Nr.31520069314
Lieta K31-468-14/4

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2014.gada 30.oktobrī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese D.Treija,
piedaloties prokuroram P.Urbānam,
izskatīja atklātā tiesas sēdē saīsinātā procesa kārtībā krimināllietu, kurā

/pers. D/, personas kods /personas kods/,

apsūdzēts Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. D/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, atrodoties alkohola ietekmē, šādos apstākļos:

2014.gada 19.septembrī plkst.2.31 /pers. D/, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 39.1.1.p., 39.4.p. prasības, atrodoties alkohola ietekmē, ar alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 1,49 promiles, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, vadīja automašīnu BMW 535, ar valsts reģistrācijas numuru /../, ar kuru brauca Rīgā pa Ormaņu ielu no Margrietas ielas puses Talsu virzienā.

Ar šādām darbībām */pers. D/ izdarīja Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.*

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. D/ savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas atzina pilnībā un izdarīto nožēloja. Lūdza lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņam pilnībā saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Prokurors uzturēja apsūdzētā lūgumu neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi.

Tiesa, izskaidrojot procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.pantam, nolēma neveikt lietā pierādījuma pārbaudi, jo apsūdzētais atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, kā arī tiesai, pēc krimināllietas materiālu pārbaudes, nav šaubu par apsūdzētā vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības ir kvalificētas pareizi, un viņa vaina ir pierādīta pilnībā, līdz ar to /pers. D/ ir atzīstams par vainīgu un sodāms Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta trešās daļas nosacījumiem, pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu /pers. D/ 2014.gada 19.septembrī izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas klasificējams kā tīšs mazāk smags noziegums.

No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta izriet, ka /pers. D/ ar tiešu nodomu un apzināti prettiesiskām darbībām ir apdraudējis sabiedriskās drošības intereses mehānisko tranportlīdzekļu kustības un ekspluatācijas jomā, papildus apdraudot sabiedrības locekļu dzīvību un veselību.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētā */pers. D/ personības raksturojošos datus*, noskaidrots: dzimis /datums/– Rīgā, Latvijas Republikas nepilsonis, ir deklarēta dzīvesvieta, neprecējies, apgādībā esošu personu nav [*lietas 18.-19.lapa*]; ar vidējo izglītību; strādā algotu darbu SIA /Nosaukums A/ par automazgātāju; ir reģistrēti administratīvie pārkāpumi [*lietas 23.lapa*]; uz lietas izskatīšanas brīdi iepriekš netiesāta persona [*lietas 24.lapa*].

No apsūdzētā /pers. D/ tiesas sēdē sniegtiem paskaidrojumiem izriet, ka noziegumu izdarīja apzināti, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu prasības, jo vadīja transportlīdzekli bez normatīvajos aktos noteiktā kārtībā iegūtas autovadītāja apliecības, esot alkohola reibumā. Nosakot sodu, lūdza ņemt vērā, ka vainu atzīst pilnībā un izdarīto nožēlo, turklāt noziegumam ir bijis gadījuma raksturs.

Krimināllikuma 5.panta pirmā daļa paredz, ka nodarījuma (darbības vai bezdarbības) noziedzīgumu un sodāmību nosaka likums, kas bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā.

Krimināllikuma 262.panta otrās daļas sankcijā pašreiz spēkā esošajā likuma redakcijā noteikts, ka par Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku līdz pieciem gadiem un konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Atbilstoši Krimināllikuma 46.panta ceturtās daļas noteikumiem brīvības atņemšanas sodu par krimināpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu

piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam soda veidu, izvērtējot lietas materiālos esošos /pers. D/ personības raksturojošos datus, noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, atzīst, ka Krimināllikuma 35.panta definētos preventīvos soda mērķus ir iespējams panākt apsūdzētajam par izdarīto noziegumu, nosakot Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā paredzēto alternatīvo sodu – piespiedu darbs.

/pers. D/ ir iepriekš nesodīts; viņam ir algots darbs; noziedzīgais nodarījums ir izdarīts alkohola ietekmē, ko varētu pieņemt kā gadījuma raksturu, jo lietas materiāli nesatur personību negatīvi raksturojošu informāciju; apsūdzētajam piemīt adekvāta sociālās atbildības sajūta; līdz lietas izskatīšanai tiesā jaunus noziegumus nav izdarījis, tādēļ tiesa atzīst, ka tieši piespiedu darbs sabiedrības labā sasniegts tā piemērošanas mērķi, proti, piespiedu darbs veiks ne tikai audzinošo un preventīvo funkciju, bet /pers. D/ šo sodu izjutīs reāli, kas ir būtisks apstāklis, lai krimināls spētu efektīvi nodrošināt personas resocializāciju un tiesisko uzvedību arī pēc soda izciešanas.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka /pers. D/ par izdarīto noziegumu ir nosakāms krimināls – piespiedu darbs, ar panta sankcijā paredzēto papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, atbilstoši izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam un apsūdzētā personībai, bez mantas konfiskācijas, jo lietā nav norādīta /pers. D/ konfiscējamā manta, kā to nosaka Krimināllikuma 42.pants.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa par apsūdzētā /pers. D/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Turklāt, nosakot apsūdzētajam sodu, tiesa ņem vērā apstākli, ka apsūdzētais ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, taču tas nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47.panta izpratnē, bet tiek ņemts vērā pie soda noteikšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta nosacījumiem, tiesa apsūdzētā /pers. D/ darbībās atbildību pastiprinošus apstākļus nekonstatē.

Nosakot /pers. D/ soda mēru, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajam ir atzīts viens atbildību mīkstinošs apstāklis; nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi; apsūdzētais kriminālprocesā ir rūpīgi pildījis savus procesuālos pienākumus, tādēļ atzīst, ka /pers. D/ par izdarīto noziegumu ir nosakāms Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā noteiktais sods – piespiedu darbs, kas pietuvināts Krimināllikuma 40.panta pirmajā daļā noteiktajam vidējam soda apmēram.

Izskatāmā kriminālprocesa ietvaros /pers. D/ aizturēts 2014.gada 19.septembrī [*lietas 9., 11.lapa*], kas saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu un 52.panta pirmās daļas 2.punktu ieskaitāms apsūdzētā soda termiņā.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes noziegumu izmeklēšanas biroja inspektores G.Astratovas 2014.gada 19.septembra lēmumu /pers. D/ piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā, kas līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim atstājams negrozīts, jo nav zudis vai mainījies tā piemērošanas pamats [*lietas 14.-15.lapa*].

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511.pantu, 512.pantu, 520.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. D/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, un noteikt sodu – piespiedu darbs 150 (viens simts piecdesmit) stundu apjomā, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 (diviem) gadiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu un 52.panta pirmās daļas 2.punktu /pers. D/ soda termiņā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku 2014.gada 19.septembri, kas atbilst 8 (astoņām) piespiedu darba stundām.

/pers. D/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā, – atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2014.gada 13.novembra.

Tiesnese D.Treija